

Yoksunluğun Ve Özlemin Nezdinde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Nisan 2014

Yine demsiz çayın bıraktığı burukluk tadındayım.

Soruyorum binlerce kez

Neden bu denli umurumda dünya

Hiçliğin en dibine vurmuşken.

Ne umarsızım ne kayıtsız

Neden yaşamımda huzur katıksız...

Vefasızlığın gölgesindeyim

Yalnızlığın ve gölgelerin hükmünde

Her zamanki halim işte;

Yolun en başında

Yoksa geldim mi sona.

Susuyorum yine;

Susmalı mıyım,

Kime ne cevap verebilirim?

Yargılar ve sorular

Cevaplar bende saklı oysa...

Ne masumiyet ne sevgi

Yaramadı işe işte hiç biri.

Değişmiyor gidişat

Sayırsız engel önümde,

Ne somut bir gösterge

Ne de bariz içinde bulunduğum boyut.

Bir hiçmişçesine

Belki hiç olmaktan da öte.

Yadsınmak ve kayıtsızlığında

Yok, sayılmak ise en acısı.

Ne bir yanılğı ne de bir yenilgi

Ne bir düş ne de gerçeğin kendisi.

İmkânsızlıklar dizili birer birer tam da önümde,

Uzatsam elimi neye yarar.

Yoksunluğun ve özlemin nezdinde,

Çözemediğim bir bilmece.
Belli düş ertesini.
Ne varsa biriken içimde
Görünmez bunca duyarsızın gözüne.

Tükenir mi umutlar,
Keşke bilebilsem cevabını,
Kavuşulur mu beklenene
Ya beklenmiyorsam nezdinde.
Olası bir yenilgi,
Sonu bilinmez; müspet belki de menfi.
Ya O'nun gözünde
Gerisi önemli mi?